

XII-MOSKVA 1985

ЗА АНТИІМПЕРІАЛІСТИЧНУ СОЛІДАРНІСТЬ, МИР І ДРУЖБУ!

СЬОГОДНІ В МОСКВІ
ВІДКРИВАЄТЬСЯ XII
ВСЕСВІТНІЙ ФЕСТИ-
ВАЛЬ МОЛОДІ І СТУ-
ДЕНТІВ

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 липня 1985 року

№ 90 (3597).

Ціна 2 коп.

ФЕСТИВАЛЬНА ОРБІТА

ВСЕСОЮЗНИЙ—ВСЕСВІТНЬОМУ

Анонс

Там,
у червонозоряній
Москві...

Сьогодні у столиці нашої великої Батьківщини Москві відкривається XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів. Вдуже прохолодно там. Цього разу — під девізом «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу!».

Фестиваль у Москві — знаменна подія у житті не лише його учасників, але й усіх молодих людей з різних країн, яким не байдужа доля планети. Адже московський форум має послужити дальшому згуртуванню народів Землі в боротьбі за мир, ядерне роззброєння, проти підступних планів імперіалістів.

Погляди кіровоградців, як і всіх радянських людей, теж звернені нині до Москви. Там, у червонозоряній столиці нині наші помісли — з нашими делегатами — тими, хто удостоївся права представляти комсомолу Кіровоградщини на молодіжному форумі; з нашими самодіяльними артистами й музикантами, які репрезентуватимуть у Москві мистецтво нашого степового краю; з кіровоградськими туристами, передовиками виробництва, які стануть свідками грандіозного свята...

Втім, фестиваль проходить не лише у Москві. Його добрим продовженням і доповненням стануть і різноманітні цікаві заходи фестивального тижня на місцях, і ударна праця юнаків і дівчат області на честь фестивалю. XII Всесвітньому присвячується і сьогоднішній номер «Молодого комунара».

(Матеріали, присвячені відкриттю фестивалю в Москві, читайте на 1-й, 2-й і 3-й стор.)

У Клубі делегації СРСР

МОСКВА. (Телефоном). 24 липня головною подією дня стало відкриття Клубу делегації СРСР, що розмістився у приміщенні Центрального будинку Радянської Армії. На урочистому мітингу з цієї нагоди виступив і вручив символічний ключ від Клубу голова Радянського

підготовчого комітету, перший секретар ЦК ВЛКСМ В. Мішин. У дні фестивального тижня «Фестиваль у Москві — фестиваль усюди!» відбулося вчора, 26 липня. О 18 годині до пам'ятника комсомольським поколінням Кіровоградщини зійшлася молодь міста, щоб висловити свою гарячу підтримку завданням

акту Параллелі з ліваль безпечні і співробітництва в Європі.

У Клубі розгорнулася тематичні виставки «Радянська молодь на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів», «Молодь на ударних будовах п'ятирічки».

М. ЦУКАНОВ.

ПУЛЬС ФЕСТИВАЛЮ

Репортаж

У КОЛЕКТИВІ ДЕЛЕГАТА

Зерна з поля імені героя

Кореспондент «Молодого комунара» побував в гостях у земляків делегата XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві Юрія Піддубного, ланкового КМК кукурудзопроцесу колгоспу імені Калініна Новоархангельського району.

ОД КРАЮ 40-гектарного пшеничного поля, де працював того дня Юрій Дорош, давний напарник і друг Ю. Піддубного, годі було його й упізнати. Та комсомольський секретар Ю. Пітерін не сумнівався:

— Бачите, як впевнено веде агрегат? Так тільки він уміє — ні з ким не спутаєш...

Справді, впевненість у роботі Дорошеві не позичати. Досить сказати, що за день до нашого приїзду він більше як утрічі переніс зміну норму на косовиці — скосив пшеницю на 32 гектарах поля. Працював тоді на полі імені Героя Радянського Союзу М. С. Лисова, який загинув, визволяючи село від фашистів...

І ось самотіла косилка Е-302 зупиняється біля нас. Юрій Дорош, усміхнений, у сорочці наопаки, зіскакує з підніжки.

— Цікавитеся роботою

ланки Піддубного? — каже. — Ну що вам сказати... Працюємо за себе і за Юрка. Звичайно, зараз не на кукурудзяному полі — там роботи по дотла. Ду вже давно закінчилися, ще до Юрієвого від'їзду на фестиваль. І кукурудза неоганя вдалася. Чотири рази міжрядний обробіток проводили, підживлювали. І все в короткі строки, чотири агрегати... Нині ж інші роботи на полі — збирання гороху, пшениці.

Поки ми розмовляли з Дорошем, на поле нагналися голова колгоспу Г. Г. Ніколаєв.

— Закінчиш сьогодні? — не без лукавства запитав Юрка.

— Сорон гектарів... — Дорош мить помовчав, ніби зважуючи свої можливості. І в тон словам голову додав: — Сьогодні не сьогодні, а завтра до обіду зроблю. До речі, — це вже молодий механізатор звертався до нас, — ви писа-

тимете про нашу підготовку до фестивалю і про дружбу між народами, то не забудьте згадати й про те, що оця ось прекрасна високопродуктивна машина, — Юрій вказав рукою на косарку, — виготовлена в Німецькій Демократичній Республіці. І що до її створення причетні машинобудівники й інших країн РЕВ...

Ось вона, ще одна нерозривна ниточка, яка зв'язує шоденні турботи українського хліборобства з тим, що відбувається у Москві! Та й певно, не одного його — для багатьох кам'ячепало слово «дружба» має отакі конкретні втілення (одразу спадає на думку постове: «...виплутитися в пароходу, строчки і другі долігні дела»). Ось і Юрій Дорош, працюючи на полі імені М. С. Лисова, — хіба не думав він про Героя, який віддав життя за щасливе наше сьогоднішнє?

Не міг не думати. І хіба він не знав при цьому, що кожна зеринка, яка буде зібрана на цьому полі, стане маленькою часточкою могутності нашого народу, соціалістичної держави? До речі, ще раніше, навесні, на цьому ж полі доводилося попрацювати і Ю. Піддубному — він вносив добрива під урожай пшеничного року...

Вже третій день підрад, на момент тієї нашої зустрічі, червоний прапор на тракторному стані бригади було піднято на честь молодого комуніста Ю. Дороша. Та не один він з ланки, а й Матвій Мульченко, й Анатолій Недоступ, і Михайло Кравчук добре працюють нині...

ТРЕТЯ бригада — найбільша в господарстві за площею закріплених земель. За віком працюючих — наймолодша. З огляду на останню обставину особливо промовистим видається такий факт: за червень планова собівартість гектара умовної оранки тут склала 2,85 карбованця при плані 4,90. Отже, й молоді уміють економічно господарювати, бо з ранніх ще шкільних років прилучалися до хліборобської праці на ланках рідного колгоспу.

Щоранку можна бачити десятикласника Сергія Шитого коло ставу нуди він прибігає ще до шостої. Як правило на нього там вже чекає і Юрко Мотлох. Хлопці роблять гімнастичні вправи, купаються. А за якийсь час вони вже в

бригаді, де працюють трактористами... Юрко Григоренко та Володимир Сурженко цього року вже закінчили десятиріччю. І їм довірили в бригаді колісного трактора, на якому ще недавно працював Юрій Піддубний. Звичайно, працюючи на техніці лауреата премії Ленінського комсомолу, хлопці старалися. На косовиці гороху було, й по півтори норми виконували...

Змістовне й багатогранне життя у молоді Кам'яного дому, в селянській Москві зараз один із цієї славної хлібо-бської сім'ї — лауреат премії Ленінського комсомолу Юрій Піддубний. Певно він знає: на нього чекають («Трактор у порядку», — сказав жартома напарник Ю. Дорош, — так що хай тільки набиратиметься у Москві побільше енергії...), знає, що молодший брат прийшов з армії у відпустку... І що народилася у нього. Юрія Піддубного, друга донька. Хлопці з ланки вже й їм для неї вибрали але тримають поки що в секреті — вирощувати все-таки Любі з Юрієм — коли чоловік повернеться з Москви...

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

МІ-МОСКВА-1985

РУКУ, РОВЕСНИКУ!

ЗА НАМИ СТАНУТЬ УСІ

ГОВОРЯТЬ ЗАРУБІЖНІ

СТУДЕНТИ КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ).

БІСВАС ПОРІМОН ЧАНДРА (БАНГЛАДЕШ): Мені

здається, це закономірно, що XII Всесвітній фестиваль молоді планети проходить саме у Москві. Адже вклад СРСР у боротьбу за мир завжди був вагомим, а нині особливо зростає. Це відчужається не лише в фактах політичного життя світу, але й буденному житті радянського суспільства. Ось і я, живучи за тисячі кілометрів від своєї країни, постійно перебуваю у вас в атмосфері великої дружби. За це вдячний своїм друзям із СРСР, країні соціалістичної спільноти.

Тут, у Кіровограді, доля звела нас випадково, але, думається, не випадково ми саме на цій землі сповна зрозуміли, наскільки важливе для всіх нас, для всього людства наше взаєморозуміння. Адже мир — це прогрес, це благополуччя, це дитячі усмішки...

РОЛАНДО РІОС ЛОФОР.

ТЕ (КУБА): Привіт учасни-

нам фестивалю од молоді острова Свободи! Коли б мене запитали, що дала мені дружба з радянськими друзями, з хлопцями та дівчатами з інших країн, які навчаються в нашому інституті, я б чимало міг розповісти. За ці три роки, протягом яких навчаюся в Кіровограді, в країні великого Леніна, я не лише здобув певні знання, але й — це не менш важливо — зустрів людей, котрих полюбив за їхню людську якість, за їхню ідейність й інтернаціоналістський переконання. Тут, в Радянському Союзі, я особливо гостро відчув, що разом, об'єднані одним прагненням, ми, молодь планети, є великою силою. І я вірю в те, що фестиваль у Москві посприє дальшому згуртуванню рядів молодих прихильників миру, що він буде ще однією засторогою паліям війни.

АКСЕЛЬ КЮНЕ (НІМЕЦЬ-

КА ДЕМОКРАТИЧНА РЕС-

ПУБЛІКА): І у нас в Німеч-

чині, і на Україні побутує такий вислів: краще один раз побачити, ніж тисячу разів почути. І от коли я своїми очима побачив, як живуть радянські хлопці та дівчата, як вони ставляться до своїх зарубіжних ровесників, і що вони роблять для зміцнення дружби між народами, я зрозумів: у нас шлях у житті один. Це шлях до миру, до взаєморозуміння між народами, між молоддю всього світу. Це той шлях, який ідуть нині учасники XII Всесвітнього фестивалю у Москві.

ЗА АНТИІМПЕРІАЛІСТИЧНУ СОЛІДАРИСТІВ

ЧИ ТРЕБА казати, з яким ентузіазмом на початку 1957 року зустріла молодь Гайворонського паровозоремонтного заводу повідомлення про те, що до столиці Країни Рад завітає Всесвітній фестиваль молоді і студентів! Комсомольська організація підприємства активно включилася у підготовку до свята. Співчани і молоді заводу заступили на трудову вахту з нагоди Всесвітнього. Більша частина виробничників зобов'язалася виконувати і виконувала виробничі завдання на 150—160 процентів.

Значну увагу приділяли й організації та реконструкції місць активного відпочинку комсомольців і молоді райцентру. Так, протягом короткого часу було побудовано танцювальний майданчик, де традиційними стали вечори відпочинку, кошти від яких перераховувалися до фонду фестивалю.

До числа тих, кому в результаті соціалістичного змагання серед колективів підприємства вишала висока честь представляти у Москві молодь району,

були машиніст паровозу локомотивного депо станції Гайворон А. Я. Герасименко, доярка колгоспу імені 60-річчя Жовтня К. Є. Захаренко, дизельнік Завалівського графітного комбінату С. А. Новицький, доярка колгоспу імені Чапаєва Н. А.

ЗБЕРЕЖІТЬ МОЛОДЕЧІЙ ЗАПАЛ!

НАПУТНЕ СЛОВО

Рибак та секретар РК

ЛКСМУ В. М. Яхнін.

Гостинно зустріла нас столиця. Запам'ятався, у першу чергу, день 10 серпня. Тоді ми брали участь у молодіжному карнавалі — він проходив у парку імені Горького, де зібралася молодь з багатьох країн. На устах у кожного звучали російською мовою слова «Мир!», «Дружба!», звідусіль лінувалися знайомі такти «Підмосковних вечорів».

лягла дружна рука однієї дівчини, і з помітним акцентом, але російською мовою, вона вимовила отих два слова — «Мир і дружба!». Цього виявилось досить, щоб збагнути всі почуття в душі нового друга.

Потім були зворушливі зустрічі із колегами біля Мавзолею В. І. Леніна, у трудових колективах. Цікаво було послухати своїх ровесників, колег-залізничників, які приїхали сю-

ди із різних куточків нашої неосянної Батьківщини. Насиченою була, звичайно, і культурна програма.

Вам, хто представляє область на XII Всесвітньому, хочу побажати не тільки хорошого настрою і яскравих вражень. Збережіть також наш тодішній молодечий запал, шире прагнення з'єднати руки у міцному потиску солідарності. Доведіть, що молодь — то сила!

М. КУЗНЕЦОВ,

делегат VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві,

колишній секретар комітету комсомолу Гайворонського паровозоремонтного заводу.

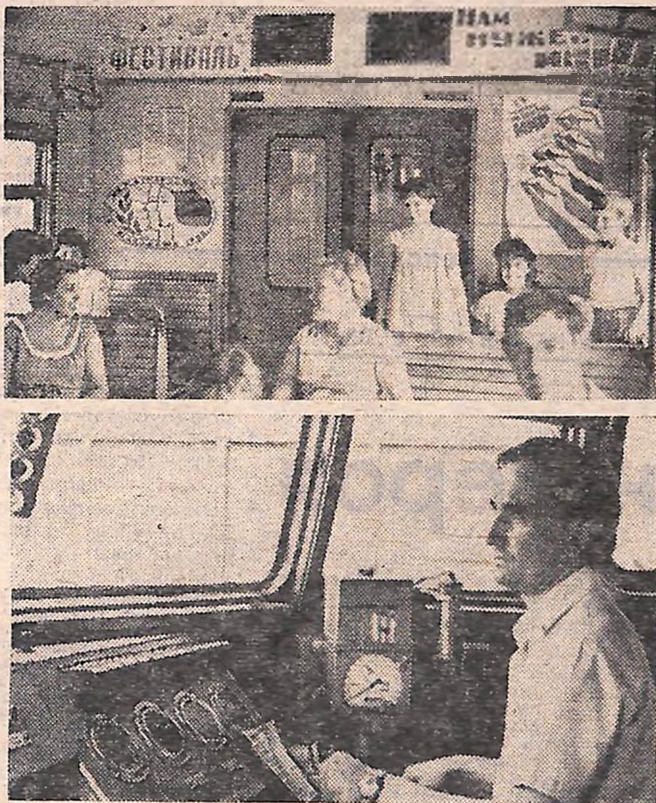
ВАМ НА ЕЛЕКТРИЧКУ?

Газета неодноразово розповідала про молодих знайомих залізничників. А сьогодні ми знайомимо тебе, читачу, з колективом експлуатаційників, котрі працюють на міжміських маршрутах електропоїздів, — із КМК поїзда № 337. Інша його назва — фестивальний. Чотири маршрути (від Знам'янки до Кіровограда, Помічної, Цвіткового та станції імені Шевченка) на території Кіровоградської та сусідньої Черкаської областей обслуговують хлопці.

На початку цього року комсомольці депо на своїх

зборах вирішили створити тану фестивальну електричку. Був період становлення, а на сьогодні поїзд обслуговують у свої зміни три екіпажі, у кожному з яких — машиніст, його помічник та касир-проводниця.

Комсомольці й молодь (у КМК — 9 працюючих) вирішили надати соціалістичному змагнанню назустріч XII Всесвітньому справді святого, піднесеного ритму. Почали з оформлення — у вагонах з'явилися барвисті малюнки й емблеми фестивальної тематики. Практичним внеском став рух за збереження електричної енергії — за перше півріччя цифра економії склала 5 тисяч 783 кіловат-години. Добре попрацювали й під час ударної праці, а зароблені кошти перерахували на потреби фестивалю.

На знімку: тільки до кіровоградського перону фестивальний електропоїзд подали машиніст М. І. СКУЙБІДА (на знімку зліва внизу) та помічник машиніста Сергій АРТЕМОВ; в одному з вагонів.

Фото В. ГРИБА.

МИ — ЗА МИР!

«За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу» — такий девіз XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Такою ж спільною думкою об'єднані й анкети, що розсилають сотні гостей свята газети «Молодий комунар».

«Зберегти мир на землі — наш святий обов'язок перед батьками й дідами, які заплатили кров'ю за наше щасливе життя», — пише 20-річна В. Медова. «Мій батько — інвалід Великої Вітчизняної. Війна забрала його двох братів, передчасно від ран померли брат і батько моєї мам», —

послідовно виступає за мир».

Дуже багато анкет заповнено батьками, що їх тривожить майбутнє дітей, якщо воно проходить під загрозою ядерної смерті: «Недавно народилась у мене дочка, і хочу, щоб у неї і всіх дітей було мирне життя» (Т. Ліма-ренко, контролер швейної фабрики); «Мене звали Вікторія Бойченко, 20 років. Місяць тому в мене народився син Олег, і хай він зростає під чистим мирним небом».

Автори багатьох анкет повідомляють про конкретні внески своїх колективів у боротьбу за мир. Наприклад, семикласники 6-ї школи обласного центру збирає у фонд миру металом; студенти педінституту Т. Бондар та І. Яблонська влітку працюють у будівлях комуністичної праці, перерахувала 84 карбованці у Фонд миру й комсомольсько-молодіжній бригаді виробничого об'єднання «Дружмаш».

Робітники, учні, студенти, викладачі, вихователі, кооператори, військовослужбовці... Люди різного віку і характеру. Із різних місць нашої країни. Але — судячи з того, що вони написали в анкеті з фестивалю ромашкою, і авіатори С. Резник, В. Зух, О. Мелех, і слюсар О. Чубко, і сім'я Остапчуків, і вихователь дитсадку В. Корняк, і конструктор С. Трубин, і рядові Радянської Армії В. Безуглов, О. Д., Ю. Янгель, В. Зайцев, студент В. Гончаров, і школярі А. Чеботова, О. Слюсаренко, Н. Манзар, І. Бірюков, і всі, всі, всі одностайно виступають за чисте небо над головою, за мирну працю, за соціальну справедливість, за рідкість усіх народів. І всі, всі, всі готові докласти до збереження миру всі зусилля. Бо, як писав у анкеті штурман цивільної авіації В. Гусев, «мир — це наш дім».

МИ — ЗА МИР!

«Мир — це наш дім!»

читаво рядки майстра

«Дружмаш» С. Колесни-

кова. — Я не хочу, щоб

це повторилося в жодній

сім'ї. Не хочу повторення

жахів минулої війни і ви-

течка Ю. Морозова: «Я

не забуду відвідини Бухен-

вальда і Равенсбрюка».

«У роки війни я працюва-

ла по 11 годин на добу —

випускали міни для фрон-

ту. Нехай ніколи не буде

нічого подібного» (В. Кри-

вицька). Те ж саме пере-

жила у роки воєнного ли-

холіття і ветеран праці

С. М. Вонфельд: «12 годин

біля верстата, недоїдання,

втрата близьких... Всім

серцем хочу миру!». «Не

треба нам Хіросіми і Нара-

сакі!» (О. Нікуліна, 20 ро-

ків).

Пам'ятаючи про мину-

ле, наші сучасники різного

віку пильно вглядаються в

сьогодення:

«Я хочу, — пише 13-річ-

на О. Соболь, — щоб аме-

риканські мілітаристи при-

пинили гонку озброєнь».

Четвертокласники 13-ї

школи м. Кіровограда

Гавричкова знає і про

викликане непомірними ви-

тратами на воєнні цілі го-

лдування дітей у країнах

капіталу, безробіття: «Хай

усі працюють під мирним

небом». А ось анкета, під-

писана групою учнів Кіро-

воградського машинобу-

дівного технікуму: «Шодня

по телебаченню ми бачи-

мо, як летить кров у роз-

в'язках імперіалізму

конфліктах. І ми горді, що

наша країна разом з усім

прогресивним людством

«мир — це наш дім».

ДНІ ДОБРИХ СПОДІВАНЬ

Ця розмова з Валентиною Деркач, завучем Павлівської середньої школи імені В. О. Сухомилинського Онуфріївського району, молодим комуністом, членом ЦК ВЛКСМ відбулася напередодні її від'їзду до Москви на XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів.

КОР.: Ну, як настрій, Валентино? Про що думаєш у хвилину від'їзду?

В. Д.: Що відчуваю? Зрозуміло, насамперед гордість від того, що фестиваль відбувається в нашій країні, в нашій дорогій і прекрасній Москві. Почуваю себе щасливою, що їду на фестиваль. На таких великих форумах

мені ще бувати не доводилося.

КОР.: Я знаю танок, що ви їздили за кордон, зустрічалися зі своїми ровесниками...

В. Д.: Я давіч була за кордоном. В 1980 році у складі молодіжної делегації відвідала Софію, де спілкувалася з болгарськими юнаками та дівчатами на зустрічі в моло-

діжному центрі імені Георгія Димитрова. А ще через три роки на запрошення молодіжної організації ІМКА (штат Міне-сота) побувала в США. Дуже різні враження залишилися від цих поїздок. В Болгарії ми зустрічалися з друзями, з якими однаково думаємо, мріємо, живемо. Американці теж

гостинні, однак мене вразило інше — юнаки й дівчата із США зовсім чи майже зовсім нічого не знають про нашу країну. Навіть серед студентів університету дуже мало знайшлося людей, котрим бодай щось відомо про Радянський Союз. І я мрію, щоб фестиваль у Москві, на якому будуть присутні представники різних країн

і континентів, посприяв зближенню молоді всього світу. Люди повинні знати правду про нашу країну, про те, що ми не хочемо війни, прокламо миру. Що ми прагнемо світу, в якому, як писав великий Кобзар, «буде сон і буде мати, і будуть люди на землі».

КОР.: Певна, як і скрізь у вашій школі готувалися до фестивалю?

В. Д.: Фестиваль — це свято не тільки для його учасників. Його з нетерпінням чекали всі, і наші вихователі та педагоги теж. А робота по підготовці до молодіжного форуму проходила під девізом: «Салют, фестиваль!». Учні добре попрацювали з колгоспному саду і передали з рахунком фестивалю ти-

Владимир ШУРАПОВ

Миру—мир!

Мы собрались все вместе —
Силы мира растут.
На планете чудесной
Песни мира поют.
Нас в строю миллионы
Дружных, разноплеменных,
К миру воля у нас едина
На века.

Миру—мир! Счастье, свобода!
Миру—мир! Братство народов!
Миру—мир! Надежду народов —
Мир мы сохраним!
Нам грозят снова войною,
Дружно мы станем стеною.
Счастье наше, землю нашу
Защитим!

Мы идем по планете,
Все уверенней шаг.
Солнце яркое светит,
Реет алый наш флаг.
Нас в строю миллионы
Сильных и непреклонных.
Вера в счастье у всех едина
На века.

Отведем мы с тобою
Тучи грозной войны.
И сердцами прикроем
Человечества сны.
Нас в строю миллионы
Гордых, непокоренных.
Наша дружба всегда едина
На века.

Миру—мир! Счастье, свобода!
Миру—мир! Братство народов!
Миру—мир! Надежду народов —
Мир мы сохраним!
Нам грозят снова войною,
Дружно мы станем стеною.
Счастье наше, землю нашу
Защитим!

Майбутні балерини.

Фотоетюд М. САВЕНКА.

Суботній КУР'ЄР

СТОРИНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

ГРАНІ МОРАЛІ

НІХТО не йняв віри: люди, що із цікавості сиділи в залі суду, з іронічними посмішками переглядалися, а суддя однамнітним голосом ставив запитання то йому, то їй. До неї:

— Які причини змусили вас подати на розлучення?

— Мій чоловік не може

— Миколо, не можу без тебе, а тато забороняє з тобою зустрічатись.

— Чому, Вірису?!

— Каже, що він безперспективний, твій жених, в нього немає машини і не буде, бо в нього немає «хватки» та й робота низькооплачувана.

— Вірису, то таки прав-

ті батькові «напуття» і подала на розлучення:

— Миколко, вибач, зрозумій мене, я не можу жити в таких умовах: квартири досі немає, машини теж, а он мої подруги їздять «Ладами» і посміються з мене.

Ще довго після того суду Микола уві сні простягавав стомлену руку до уявного дитячого ліжка і колихав простір. Нема Віриси, нема Оленки, а він, Микола, аліментщик...

Віра вийшла заміж удруге, їздить білою «Ладую», але чомусь сумно на серці. Та й Оленка така стала примхлива: ну ніяк не хоче із новим татком їздити на прогулянки. І таткові все якось немає часу погладити русу голівку донечки. Все частіше гримасує на дівчинку, щоб не заважала йому ремонтувати машину.

— Миколо, невже ти не відчуваш, як нам з Оленкою важко без тебе? — ці думки хіба що в сумному погляді Віри. А щоб сказати — ні! Сором. Адже досада, того хотіла — є де жити, є на чому їздити, чоловік «із хваткою». Тільки у душі порожньо.

О. ЧОРНА.

Маловисківський район.

БІЛА «ЛАДА»

матеріально забезпечити сім'ю!

— Правду говорить ваша дружина? — звертається суддя до чоловіка.

— Правду.

Зал сколихнувся, і тихий шепіт пройшов по рядах: «Мабуть, п'є».

— Ще які причини у вас для розлучення? (до неї).

— Невихований, слухає батька, матір, а мене — ні.

— Що ви скажете, Білогір, на таке звинувачення?

— Правду каже. Слухаю батька, матір і дружину.

...Перед очима весна була вишневим цвітом. Микола відчував його духмяний аромат і бачив свою Вірису під смарагдовим крилом клена.

да: машини в мене немає і грошей поки що на неї нема, але я люблю тебе, малих діток, роботу.

— І я теж...

Одружилися. Появилася донечка. Микола купав свою первісточку, носив, колихав ногами, — все, все допомагав молодій дружині. Згодом вони переїхали в місто. Миколіні батьки підсобляли молодим чим могли. Вірині — навпаки, чомусь намагалися підкреслити невміння зятя «жити», відсутність у нього діловитості. Тест час від часу хмурнішав і при нагоді ніби ненароком говорив важкі слова:

— Тепер такі чоловіки не в моді.

Віра нарешті сприйняла

Кіндрат

і «дипломат»

Щоб бути соліднішим,
Кіндрат
Купив в крамниці
«дипломат».
Та не прибавилося
Розуму в Кіндрата,
Дарма, що ходить він
Щодня із «дипломатом».

Віктор ЧОРНОГОР.

с. Нова Прага,
Олександрійський район.

НАКЛЕПНИК

По всіх уськах Клим писав
Одне і те ж: «мовляв...», «мовляв...»
Мовляв, сусідка уві млі
Завжди літає на мітлі.
Сусід, що зліва, той, мовляв,
Скубе на продаж вбитих гав.
А той, що справа, слюсар Тит,
Жене із моркви чистий спирт.
Писав про хліб, писав про сіль...
Добрятий виробився стиль.
Однак письменником не став,
Та, видно, цього й не бажав,
Бо заховався дядько Клим
За чудернацький псевдонім.

Віктор ВЛАСЮК.

ЦІКАВИНКИ

ТАЄМНИЧИЙ ЛІС

Той, хто йде на Новомиколаївський пляж від зупинки «Лісопаркова», обов'язково звертає увагу на неперіодичну форму дерев (головним чином канадських кленів), що ростуть поблизу піонерського табору «Червоні вітрила». Ці дерева зігнуті майже в одному напрямі: настільки, що їхні стовбури ростуть попереду паралельно землі, трапляється навіть, що верхівка торкається поверхні ґрунту. Подібне явище спостерігається і в зеленому масиві біля фортечних валів.

Можна чути різні гіпотези щодо походження цього феномену: наприклад, що деревам тут дуже тісно, темно, вони тягнуться до сонця... Ні-ні, не те. Як же ліси норабельної сосни, де дерева майже торкаються одне одного, проте всі ростуть строго вертикально агору, рівні, мов щогли? Неправильне також і припущення, що дерева погнулися від вітрів, які тут постійно дмуть в одному напрямі. Якби це було так, то всі б дерева в цьому районі лежали, тим часом як уже за якусь сотню метрів вони нормальні. Не постраждали клени й від якоїсь стихії на зразок смерчу — тоді обов'язково були б вирвані з коренем і поламані екземпляри. Отже, таємниця природи?

Не таємниця, але все одно цікаво. Неприродна форма дерев зумовлюється рухом ґрунтових вод і переміщенням у зв'язку з цим ґрунту, його зсуву. Дерево росте, а земля в буквальному розумінні тікає з-під його ніг. Оскільки це процес не стрімкий, а уповільнений, то шкоди вегетації це не завдає, і дерева наливається соками й зеленіє.

Якщо зсув ґрунту упродовж багатьох років проходить в одному напрямі, то й дерева зігнуті в один бік — як на Новомиколаївці. А коли земля й вода переміщуються доволі часто, що ростуть поруч, можуть хилитися в різні боки і викривлятися при зміні напрямку зсуву — це помітніше на валах. Для визначення цього явища існує спеціальний термін — «п'яний ліс».

Н. ГРИГОР'ЄВА.

м. Кіровоград.

АФОРИЗМИ

Прізвисько — найскромніша спадщина.
Сльоза — найвагоміший аргумент жінки в суперечках з чоловіком.
Терапевт — лікар, який вислуховує сердечні розмови.
Шептун — закохані.
Експромт — поспішне весілля.
Ювілей — турнір хвалебних тостів.
Ябеда — скарженик - початківцеві.

Юрій РИБНИКОВ.

ВІДПОВІДІ
НА КРОСВОРД,
ВМІЩЕНІЙ
У «МОЛОДОМУ
КОМУНАРІ»
ЗА 14 ТРАВНЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:
7. Чекалін. 8. Евєрест.
10. «Косарі». 11. Бакара.
12. Мавра. 13. Поділ.
15. «Ванда». 16. Дендрологія. 19. Гейша. 21. Кавун. 23. Гасло. 25. «Навалла». 26. Бокшай. 27. Наварка. 28. Марафон.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Федоров. 2. Татамчі. 3. Мілім. 4. Заба. 5. Кроква. 6. Естрада. 9. Невагомість. 14. Ланка. 15. Вигук. 17. Мегават. 18. Туманов. 20. Шпагат. 22. Анклав. 23. Галка. 24. Образ.

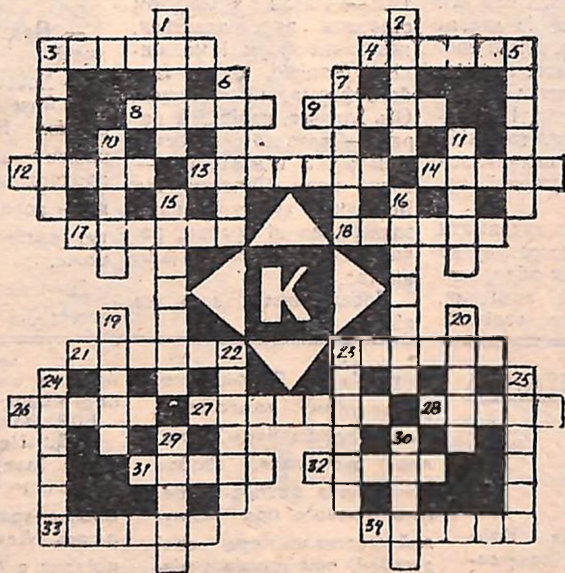
КРОСВОРД «К»

Всі слова у ньому починаються і закінчуються літерою «К».

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:
3. Поселення в Середній Азії. 4. Житлове приміщення на судні. 8. Австралійська письменниця, автор антифашистського роману «Жарке літо в Берліні». 9. Представник народності, що живе в Дагестанській АРСР. 12. Стрімке коротке пересування. 13. Чеський скрипаль і композитор, відомий як інтерпретатор і віртуозний виконавець творів Н. Паганіні. 14. Скупчення риб у період нересту. 17. Відомий радянський графік і живописець, ілюстратор творів М. В. Гого-

ля, Р. Роллана. 18. Видатний загальнонавчаний діяч науки, мистецтва чи літератури. 21. Рідина, шкідлива для здоров'я. 23. Лютчик - космонавт СРСР. 26. Давньогрецька посудина для пиття. 27. Український радянський математик, академік. 28. Сільськогосподарське знаряддя для ушілювання ґрунту. 31. Комаха. 32. Друг, приятель у кавказьких горах. 33. Ударний музичний інструмент. 34. Головний убір.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Вид стоварного клею. 2. Невеликий болотний птах. 3. Креслярський інструмент. 5. Скелет. 6. Амери-

канський прозаїк, автор популярного роману «На дорожі». 7. Значительная алтайської радянської літератури. 10. Сувіття соняшника. 11. Юний учасник партизанського руху на Україні, Герой Радянського Союзу. 15. Райцентр у Краснодарському краї. 16. Річка в Донецькій області. 19. Ампула актора. 20. Приз у спортивних змаганнях. 22. Ліва притока ріки Случ. 23. Еластична речовина. 24. Хижий птах. 25. Повість А. Рибаківа. 29. Молодцюватий, ставний парубок. 30. Ковзанка.

Склав В. НЕЧИПОРЕНКО.
м. Знам'янка.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського ниття — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня Імени Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.